

naar det ikke udøves i saadan Nærhed af de i Forbindelse med Aalegaarde eller Aalestader udsatte Aaleruser, at det skader Fiskeriet med disse.

Aalegaardsrätten maa ikke adstilles fra den tilstødende Grund."

Det er altsaa en Paragraf, der fra Loven af 1888 — altsaa fra den nugældende Lov — er overgaaet i dette Forslag. Naar man ser paa denne Paragraf, synes det ved første Øjeblik, at den er ganske heldig affattet. Rystjerne have Eneret til at fiske ud for deres Grunde ved Hjælp af landfaste Redskaber; derimod have Fiskerne Ret til at fiske ved Hjælp af fritstaaende Aaleruser, til at udnytte Fiskeriet i den øvrige Del af Farvandet. Dette synes altsaa ret heldig ordnet, men det viser sig ved at tænke nærmere over Sagen, at denne Paragraf i Virkeligheden er meget uklar og giver Anledning til megen Tvist. Det er nemlig ikke udtrykt i Paragraffen, hvad der menes ved Aalegaarde, det er ikke udtrykt, hvad der menes ved fritstaaende Aaleruser, og der savnes en Bestemmelse af Udtrykket „i saadan Nærhed“, at det ikke skader Ryststjerrens Fiskeri. Altsaa, alle disse Punkter staa efter Fiskernes Paastrand fuldstændig uklare. Jeg har ikke i Lovforslaget kunnet finde en tilfredsstillende Forklaring. Naar man taler med Fiskerne, sige de: Vi ere i dette Tilfælde udsatte for en fuldstændig vilkaarlig Fortolkning; man idømmer os høje Bøder, uden at vi i Virkeligheden ere os nogen Lovovertrædelse bevidst, og Frygten for langvarige og bekostelige Processer hindrer os i at udnytte vort Erhverv paa en tilfredsstillende Maade. Naar der nu er Tale om, hvad der menes med Aalegaarde, faar man af Fiskerbefolkningen og af forskellige jagtlyndige Mænd den Forklaring, at man fra gammel Tid ved Aalegaarde har forstaaet et Risgarde, der af Lodsejeren eller Ryststjeren sættes ud i Havet, og paa Enden af hvilken der anbringes en Fælde, Ham eller Ruse. Aalen, som i sin Vandring støder mod Gærdet, ledes af dette ind i Fælden eller Rusen og fanges paa denne Maade. Naar Gærdet er langt, kan der være anbragt flere Fælde eller Ruser, men det har ikke noget med Sagen at gøre. Der forstaaes altsaa ved Aalegaard et Redskab, der er landfast igennem dette Gærde, og for at

præcisere dette nærmere, meddeles det, at man røgter disse Redskaber fra en Bro, som er ført ud over dette Gærde. Derved faar man altsaa et fuldstændig landfast Apparat. Der anvendes ingen Baade for at røgte disse Redskaber. Den ny Fortolkning er imidlertid meget vidtgaaende. Denne Lov gaar ud paa, at Lodsejeren har Ret til at udsætte Aaleruser fra Hæle, og at disse Aaleruser kunne føres ud paa hvilken som helst Dybde, som er foreneligt med Aalefangsten; disse Redskaber, disse Ruser røgtes fra Baade. Fiskerne mene nu imidlertid, at man gør en direkte Indskrænkning i deres Rettigheder derved, at Lodsejeren sættes i Stand til at udnytte saa godt som hele Fiskeriet og hindre Fiskerne i at deltage i det. Den Aal, hvorom der her er Tale, er den saakaldte blanke Aal, en Træl- eller Vandreaal, der i August Maaned kommer til vore Farvande og drager gennem vore Vælder Syd fra Nord paa. Fangsten varer i Almindelighed fra Slutningen af August til November, og der er efter Fiskernes Udsagn Afgang til meget rig Fortjeneste, dersom de have Lov til at udnytte denne Fangst. Aalen trænges af Vind og Strøm paa sin Vandring gennem Vælderne ind mod Rysten, saa at der er Tider, hvor der er en saa stor Overflod af Aal, at man, efter hvad Fiskerne fortælle, i Virkeligheden har Skatten lige for Fødderne; man har blot ikke Lov til at tage den. For nu at saa Klarhed i den ny Lov angaaende dette Forhold have disse Aalefiskere fra Korsør foreslaet en anden Affattelse af § 6, og jeg skal tillade mig at oplæse det, Fiskerne ønskede sat i Stedet for den nuværende Ordlyd. Fiskerne foreslaa, at Paragraffen kommer til at lyde som følger: „Ret til Fiskeri med Aalegaarde (Aalestader) i Tiden fra 15de August til Marts Udgang tilkommer ubelukkende. Gjerne af Rysten, enhver ud for sin Grund, medmindre andre ifølge særlig Udkomst maatte have erhvervet Ret i saa Henseende. Ethvert Slags Fiskeri ud for Rysten af andre, ogsaa Fiskeri med fritstaaende Aaleruser, er tilladt, naar det udøves længere fra Land, end de i Forbindelse med Aalegaarde udsatte Aaleruser ere anbragte, eller paa disse Redskabers lukkede Side i en Afstand af mindst 25 Favne, og fra disses Fangstside i en Afstand af mindst